

ΛΑΪΚΗ ΣΚΗΝΗ

ΕΡΩΦΙΛΗ ΤΟΥ ΧΟΡΤΑΤΣΗ

Ἡ Λαϊκὴ Σκηνὴ ὕστερα ἀπὸ πεντάμηνο προπαρσκευὴ ἔδωσε στὶς 20 Ἀπριλίου στὸ Θέατρο Ὀλύμπια τὴν «Ἐρωφίλη», μὲ ἠθοποιούς νέα παιδιά παρμένα ἀπ' τὸ λαό. Ἡ «Πανώρημα Ἐρωφίλη», ἡ μεσαιωνικὴ Τραγωδία τοῦ Γεωργίου Χορτάτση, τὸ ἀνεκτίμητο αὐτὸ κειμῆλιο τοῦ Κρητικοῦ Θεάτρου, δὲν ἔχει μονάχα μουσικὸ καὶ γλωσσολογικὸ ἐνδιαφέρον, εἶναι ἓνα ἔργο γεμάτο ἀγνὴ ποίηση πού θά βρῖσκει πάντα ἀπήχησι τόσο στὴ ψυχὴ τοῦ λαοῦ, ὅσο καὶ τοῦ διανοουμένου. Ἡ ἐκλογή τῆς Λαϊκῆς Σκηνῆς ἦταν ἐπιτυχής, γιατί παρ' ὅλη τὴ λίγη δράσι τοῦ ἔργου, ἡ ἀγνὴ ποίησι του ἦταν κατάλληλη νὰ τὴν αἰσθανθοῦν καὶ νὰ τὴν ἀποδόσουν παιδιά τοῦ λαοῦ. Πράγματι μερικοὶ ἀπ' τοὺς πρωτόβγαλτους στὸ θέατρο νέους ἔδωσαν στὴν ἐρμηνεύει ὅλη τους τὴ ψυχὴ. Ἡ νέα πού ἐπεδύθη τὴν Ἐρωφίλη δ. Φρόσω Κοκόλα δὲν ἦταν ἀπλῶς καλὴ, ἦταν μιὰ ἐλπίδα γιὰ τὸ μέλλον, φωνὴ, ἀρθρωσι, ἀνετη σίγουρη κίνησι καὶ πρὸ παντός αἰσθημα, μᾶς ἄφισαν τίς καλύτερες ἐλπίδες, ἂν ἐννοεῖται θελήσει νὰ ἐργασθεῖ καὶ νὰ προσδεύσει. Ἐπίσης ἡ κορυφαία δις, Ἄννα Νικολάκη καὶ 2—3 ἀκόμα παιδιά στάθηκαν ἱκανοποιητικά. Ἡ προσπάθεια ὁμως αὐτὴ, πού δὲν μᾶς ἱκανοποιεῖ ἂν τὴ κρίνομε σὰν θεατρικὴ παράστασι, μᾶς ἐνθουσιάζει, γιατί τὴ πέρνομε σὰν μιὰ εὐγενικεῖα πρόθεσι καλλιτεχνίας τοῦ καλλιτεχνικοῦ αἰσθήματος στὸ λαό, καὶ τῆς ποιητικῆς του διαπαιδαγωγήσεως. Ὅμως ἡ πρόθεσις αὐτὴ γιὰ νὰ πραγματοποιηθῆ, καὶ γιὰ νὰ προσηλυτίσει εὐρύτερα τὸ λαό πού πηγαίνει στὸ θέατρο, ὄχι μονάχα ν' ἀκούσει ἓνα ἔργο μὰ καὶ γιὰ νὰ δεῖ θέαμα, χρειάζεται μιὰ ἀρτιότερη θεατρικὴ ἀπόδοσι· ἡ Λαϊκὴ Σκηνὴ θά ἔπρεπε νὰ φροντίσει νὰ ἀπομακρύνει πρὸ παντός μερικοὺς ἠθοποιούς της, πού στερούμενοι καὶ ταλέντου καὶ τέχνης εἶναι ἀναρροί. Ἐπίσης ἡ τάσις τοῦ στυλιζαρισματος νὰ μὴ φθάνει μέχρι τῆς κακῆς χρήσεως, καὶ νὰ παρουσιάζει τὸν Πανάρετο, τὸν Κρητικὸ λεβέντη, μὲ βαριές γεροντικὲς κινήσεις καὶ πόζες ἀντιαισθητικῆς. Ἡ «ἀτλότης» νὰ μὴ ἐλεγκτεῖνται ὡς τὴν ἔλλειψι μακιγιαρισματος,

τοῦ ἀπαραίτητου αὐτοῦ θεατρικοῦ μέσου, γιὰ τὴν ἀνάδειξι τῆς ἐκφράσεως τοῦ προσώπου τοῦ ἠθοποιοῦ, καὶ γενικὰ νὰ ἐπιμεληθῆ διίφορες περισσότερο ἢ λιγώτερο οὐσιώδεις ἀτέλειες πού μειώνουν τὸ σύνολο. Ὁ κ. Τσαρούχης ἔδωσε μὲ τὸ σκηνικὸ του πιστὴ ἀπεικόνισι σὲ χρῶμα καὶ σὲ γραμμὴ παληῶν gravures.

Γενικὰ ἡ ἐργασία αὐτὴ πρέπει νὰ τύχει τῆς γενικῆς προσοχῆς καὶ συμπαθείας, γιατί εἶναι ἡ πρώτη φορὰ στὸ τόπο μας πού ἐπιχειρεῖται νὰ καλλιεργηθεῖ στὸ λαό τὸ γνήσιο ποιητικὸ αἰσθημα, καὶ μάλιστα μὲ ἐρμηνευτάς ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸ λαό.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Ι. ΚΑΚΟΥΡΗ